

Modlitba v duchu Evanjelia



Isus Christos príkladom v modlitbe

Evanjelium svedčí, že Isus Christos nielen, že učil, ako sa máme modliť, ale aj sám bol naším príkladom a modlil sa. Keď nasýtil päťtisíc ľudí, rozpustil zástupy, vystúpil sám na vrch a modlil sa (Mt 14,23 , Mk 6, 46). Prečo Hospodin vyšiel na horu a bol tam sám? Aby nás naučil, že púšť a osamelosť sú vhodné na modlitbu k Bohu. Prečo často odchádzal do púšte a veľa rás tam zotrval v modlitbe?

Učil nás, aby sme vyberali čas a miesto, ktoré by nám dalo náladu na modlitbu. Púšť je matkou spokojnosti, prístav pokoja, ktorý nás oslobodzuje od každej muky. Svätý Izák Sýrsky hovorí, že ak sa človek nachádza medzi ľuďmi, nemôže vidieť svoje hriechy kvôli pohybu, roztržitosti a rôznym starostiam. Keď sa však človek vzdialí a zostane osamote, vtedy uvidí svoje hriechy. A nato je najvhodnejšie pusté miesto. Svätý Gregor Palama hovorí, že ľudia, ktorí odišli do samoty, môžu oveľa lepšie sústrediť svoj um a v plnosti ho nasmerovať k Bohu. Mnohí si dnes povedia: "A kde ja nájdem púšť" alebo pusté miesto?" Púšť je ozaj ďaleko, ale pusté miesto sa dá nájsť aj doma, ako nám to radí Spasiteľ. Ale je tu ešte Boží dom, do ktorého máme vstupovať s tým, že pred jeho dverami zanecháme všetky každodenné starosti - "otložim popečenie".

Christovi prinášali dietky, aby na ne skladal ruky a modlil sa (Mt 19, 13). V Getsemanskej záhrade "podišiel trochu, padol na tvár a modlil sa takto: Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty" (Mt 26, 39; Mk 14, 35-36). Ľudská prirodzenosť je podriadená Božskej, preto sa takto Spasiteľ modlil. Pre nás z toho vyplýva, že pri každej prosbe máme dodať: Nech sa doje Božia vôľa.

Keď učenici zaspali, Christos ich zobudil a povedal: "Či ste nemohli bdieť so mnou ani hodinku? Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia, duch je síce pripravený, ale telo je mdlé" (Mt 26, 40). Týmito slovami Spasiteľ ukazuje, že ľudská prirodzenosť môže zápasiť s utrpením a smrťou cez bdenie a modlitbu. Keď neodporuje, je slabá voči strašnému peklu strádania a smrti, lebo telo je slabé. Christos sa v smrteľnej úzkosti modlil ešte horlivejšie (Lk 22, 44).

Christos sa modlil aj po uzdravení Petrovej testinej a iných chorých. "Zavčasu nad ránom, ešte za tmy, vstal a vyšiel na osamelé miesto a tam sa modlil" (Mk 1, 35). Po uzdravení malomocného sa tiež utiahol na púšť a modlil sa (Lk 5, 16). Keď uzdravil človeka s vyschnutou rukou, vyšiel ešte modliť sa a v modlitbách k Bohu strávil noc. Keď bol pokrstený, modlil sa. Potom zostúpil na Neho Svätý Duch v podobe holubice a z neba zaznel hlas: "Ty si môj milovaný syn, v Tebe sa mi zaľúbilo" (Lk 3, 21-22).

Isus Christos všetko činil pre naše ponaučenie, aby sme aj my tak činili ako On. Aj pred vyvolením Dvanástich vyšiel na vrch modliť sa a v modlitbách k Bohu strávil noc. Jeho konanie nás nabáda k tomu, sme sa aj my modlili pred dôležitými rozhodnutiami. Isus Christos sa modlil aj za svojich učeníkov: "Šimon... modlil som sa za teba, aby tvoja viera nezanikla" (Lk 22, 32); za svojich vrahov "Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia" (Lk 23, 34).

Prevzaté z knihy Natálie Mitríkovej

"Modlitba v duchu Evanjelia"